

Titel: Kapitel 17.

Citation: "Kapitel 17.", i *1902/1903: Betænkning*. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r15-shoot-chptrd1e26453/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: 1902/1903: Betænkning

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

„Det, der skal forkyndes paa den i § (142) foreskrevne Maade, gives i dobbelt Udfærdigelse til den, der skal iværksætte Forkyndelsen. Begæring eller Paalæg om Forretning af Forkyndelse kan rettes umiddelbart til en Stævningsmand. Skal Forkyndelse i en borgerlig Sag ske paa et andet Sted end det, hvor Parten opholder sig, eller i en Straffesag i en anden Underretskreds end den, hvor Retten, fra hvilken Forkyndelsen udgaar, har sit Sæde, eller udgaar den i en saadan Sag fra Landsretten eller Overretskredsen, kunne Udfærdigelse sendes til Underretten i den Kreds, hvor Forkyndelsen skal ske. Vedkommende Underret er da pligtig — i borgerlige Sager mod Forudbetaling af alle fornødne Udgifter — at overgive dem til Stævningsmanden eller Politiet.

Begæringen eller Paalæget om Forkyndelse skal efterkommes snarest muligt, i Byerne senest inden 24 Timer, paa Landet senest inden 48 Timer efter Modtagelsen. Om Tiden, paa hvilken Begæringen eller Paalæget er modtaget, skal Stævningsmanden — i borgerlige Sager efter Forlangende af vedkommende Part — undertegne en ham forelagt skriftlig Tilstaaelse.

Naar Forretningen udføres* o. s. v. (som § 190, 3. Stk.)

Ann. Ordene „en ham forelagt“ i 2. Stykke, næstsidste Linie, findes ikke i § 751.

§ 145, jfr. Forslagets §§ 191 og 752, — § 191 med følgende Ændring:
I Linie 3 fra neden ændres „Partens“ til „de af ham modtagne“.

§ 146 = Forslagets §§ 192 og 753.

§ 147, jfr. Forslagets §§ 193 og 754, — § 193 med følgende Ændring:
I 1ste Stykke, Linie 3, indskydes efter „begæret“ Ordene „eller beordret“.
I sidste Stykke, Linie 2, ændres „ifølge Partens Foranstaltning“ til „efter Foranstaltning af den, der har begæret eller beordret den“.

Ann. Til sidste Stykke i § 193 findes intet tilsvarende i § 754. Det henstilles, om den deri indeholdte Regel ikke ogsaa maa gælde i Straffesager.

§ 148, jfr. Forslagets §§ 194 og 755, — § 755, dog saaledes, at der i næstsidste Linie efter „herom“ indskydes „, som vedkommende Part i

borgerlige Sager kan fordre udstedt af Retten.“

§ 149, jfr. Forslagets §§ 195 og 756 — § 756 med følgende Rettelser:
I Linie 2 indskydes mellem „har“ og „en sigtet“ Ordene „i en Straffesag“.

Ann. Den vidtløftigere Formulering i Begyndelsen af § 195 siger formentlig ikke andet, end hvad der ogsaa ligger i Ordene: „Er det ikke lykkedes“ o. s. v. i § 756.

§ 150 = Forslagets § 196, dog at den første Sætning ændres til: „I borgerlige Sager kunne Parterne vedtage“.

§ 151, jfr. Forslagets § 197.

„I borgerlige Sager anses en Forkyndelse, som er sket overensstemmende med de i §§ (145—150) givne Regler, som lovlig, uagtet den ikke ved de traufne Foranstaltninger maatte komme til paagældendes Kundskab. Hvorvidt det samme gælder i Straffesager, afgøres efter de i Bogen om Straffereplejen indeholdte Regler.“

§ 152, jfr. Forslagets §§ 198 og 757, — § 757.

§ 153 = Forslagets § 199 med følgende Ændring:
I Linie 1 indskydes efter „begge Parter“ Ordene: „i en borgerlig Sag“.

§ 154, jfr. Forslagets §§ 200 og 758, — § 758, dog at Ordene „i Straffesager“ i 1ste Linie udgaa.

§ 155 = Forslagets §§ 201 og 759.

§ 156 = Forslagets §§ 202 og 760.

Kapitel IV.

Vidner.

§ 157, jfr. Forslagets §§ 267 og 766, — § 267 med følgende Ændring:
I Linie 2 efter „Sagen“ indskydes: „eller Undersøgelens Genstand“.

§ 158, jfr. Forslagets §§ 268 og 767, — § 767 med følgende Ændringer:
I Linie 4 indskydes foran „Forsvarere“ Ordene: „i Straffesager“, og der tilføjes

efter „Egenskab“: „og i borgerlige Sager Sagførere angaaende det, som de ved Partens Fortrolighed have erfarot i en Sag, der har været dem betroet til Udførelse, eller hvori deres Raad har været sagt.“

I Linie 7 fra neden tilføjes efter „Anvendelse“: „i Straffesager“.

§ 159, jfr. Forslagets §§ 269 og 768.

Vidnesbyrd kan i borgerlige Sager nægtes, naar Besvarelsen af et Spørgsmaal maa forudsættes at ville udsætte Vidnet selv, dets Ægtefælle, Forældre eller Børn for Tab af borgerlig Agtelse eller Velfærd eller dog for et væsentligt Formuetab eller anden hermed i Klasse staaende Skade, samt naar Spørgsmaalet angaar Meddelelser, som Vidnets Ægtefælle under Ægteskabet har gjort Vidnet, for saa vidt Vidnet selv eller dets Ægtefælle herved kan skades.

I Straffesager kan Vidnesbyrd kun nægtes (jfr. dog 4de Stykke), naar Besvarelsen af det stillede Spørgsmaal maa forudsættes at ville udsætte Vidnet selv for Tab af borgerlig Agtelse eller Velfærd.

Et Vidne kan ingen Sinde undslaa sig for at besvare det Spørgsmaal, om der er overgaaet Vidnet en Straffedom.

Den, hvem Ansvar for et trykt o. s. v. som § 269, dog med følgende Ændring:

I Slutningen af 4de Stykke forandres Punktum til Komma, og der tilføjes: „eller for at afgive videre Forklaring.“

§ 160, jfr. Forslagets §§ 270 og 769.

— § 270 med følgende Ændring:

I Linie 2 indskydes efter „Underret“: „eller i en Straffesag for en Undersøgelsesret (§ 564)“.

Ans. Ordene: „over for Retten eller Paastaaemyndigheden“ i § 769, Linie 1 og 2, kunne vistnok undværes; de findes heller ikke i andet Stykke. — Da Vidner ogsaa kunne føres for Højesteret, jfr. § 1000, 2det Stykke, synes der i § 769 at mangle en Regel for dette Tilfælde. Bestemmelsen i § 1000 om, at Højesteret selv afgør, hvorvidt Aferølsen skal ske for Højesteret, maa ifølge § 770 og i Analogi med den tilsvarende Bestemmelse i § 271 forstås derhen, at Aferølse under Domsforhandlingen ikke behøver at finde Sted, selv om den almindelige Regel i § 770 vilde føre til at kræve saadant.

§ 161, jfr. Forslagets §§ 271, 1 Stk., 1 Pkt., og 3. Stk. og 770.

— § 770 med følgende Ændringer:

I Linie 2 indskydes foran „1000“: „380“.

I Stedet for Linie 4—5: „vilde medføre . . . ikke vilde staa“ sættes: „efter Rettens Skøn vilde medføre Vidtæftig-gørelse af Forhandlingerne eller Ulemper for Vidnet eller Bekostning for Parterne, som ikke vilde staa“.

I Slutningen af 1. Stk. rettes Punktum til Komma, og der tilføjes: „eller begge Parterne i en borgerlig Sag frafaldt det“.

I 2. Stykke, Linie 1, indskydes mellem „der“ og „under“: „i en Straffesag“.

Ans. § 271, 1. Stk., 2. Punktum flyttes hen til § 380, § 271, 2. Stk., 1. Punktum dels til Kapitel 31 (om Landsrets-proceduren), dels til § 403, jfr. § 410, § 271, 2. Stk., 2. Punktum er overhørdigt. Se nedenfor.

§ 162 — Forslagets §§ 272 og 771.

§ 163, jfr. Forslagets §§ 273, 1.—4. Stk. og § 772, 1., 2. og 4. Stk.

„Indkaldelse til at møde som Vidne udgaar, hvor ikke andet er bestemt, fra den Ret, for hvilken Vidnesbyrddet skal afgives. I borgerlige Sager udstedes Indkaldelsen kun efter vedkommende Parts Begæring og overgives ham til Forkyndelse. Skal et Vidne indkaldes for en Underret ifølge en anden Rets Beslutning, maa en Udskrift af denne forelægges Underretten. Foruden Vidnets Navn“ osv. som § 273, 2det Stykke.

„Varslet er i borgerlige Sager en Uge, men kan dog under særlige Omstændigheder afkortes efter Beslutning af Rettens Formand. I Straffesager tilkommer der Vidnet Aftens Varsel, hvortil lægges to Døgn, saafremt det skal møde udenfor den Underretskreds, hvor det bor eller opholder sig, og Afstanden til Tingstedet er over 15 Kilometer; dog kan Retten eller dens Formand fastsætte andet Varsel eller paalægge nopholdeligt Møde.“

Skulle Vidner føres i Udlandet, udsteder Retten — i borgerlige Sager efter vedkommende Parts Forlangende — de i saa Henseende fornødne Begæringer til de udenlandske Myndigheder.“

Ans. Det bemærkes, at der ikke i § 772 findes nogen Bestemmelse, svarende til 1. Stk., sidste Punktum, ej heller til 4. Stk., ligesom ogsaa Sætningen „hvem der har begært Indkaldelsen“ mangler.

5. Stk. i § 273 flyttes hen i Kapitel 31, jfr. §§ 380, 403 og 410.

§ 164, jfr. Forslagets §§ 274 og 773.
— § 773.

Anm. Ordene: „efter en Parts Begæring“ i § 274 kunne uden Skade udgaa.

§ 165, jfr. Forslagets §§ 284, 1. Stk., og 916, 1. Stk.
— § 284, 1. Stk.

§ 166, jfr. Forslagets §§ 275 og 774.
1ste Stykke som § 275, 1. Stk., med følgende Ændringer og Tilføjelser: I Linie 3 indskydes mellem „Retten“ og „efter“: „i borgerlige Sager“. I Linie 4 indskydes mellem „Begæring“ og „ved Kendelse“: „straks“. I Slutningen af Stykket tilføjes efter „Forsætning“: „I Straffesager kan der i samme eller et senere Retsmøde idømmes Vidnet Bøde og Erstatning som foranført, dog at Bøden, hvis Vidnet var indkaldt til Domsforhandling for Nævninger, kan stige til 400 Kr.“.

2det Stykke affattes saaledes: „Retten kan derhos — i borgerlige Sager dog kun efter Partens Begæring og kun i Tilfælde af Vidneførsel under Domsforhandling eller af gentagen Udeblivelse — lade et udeblevet Vidne afhente med Magt, og hvis Sagen udsættes, beslutte“ o. s. v. som § 275, 2. Stykke, indtil „sammenlagt“. Derefter tilføjes: „Udgifterne derved afholdes som Delinkventomkostninger“.

3die Stykke — § 275, 3die Stykke.

Anm. I § 275, Lin. 3, staar „for den paagældende Sags Slutning“, i § 774 „for Mødets Slutning“. Det sidste Udtryk er vel valgt med Henblik paa Vidneførsel under Forundersøgelsen. Det er imidlertid ikke ganske korrekt, for saa vidt angaar Domsforhandlingen (jfr. § 916), og den i § 275 brugte Vending lader sig vistnok uden Fare for Misforstaaelse anvende i alle Tilfælde. — Den sidste Sætning i 3die Stykke: „eller kommet til dets Kundskab“ findes ikke i § 774.

§ 167, jfr. Forslagets §§ 276 og 768, 5. Stk.
— § 276.

§ 168 — Forslagets §§ 277 og 772, 3. Stk.

§ 169 — Forslagets §§ 278 og 775.

§ 170, jfr. Forslagets §§ 280 og 776
— § 776 med følgende Rettelser:
I Linie 3 indskydes mellem „eller“ og „af sigtede“: „hvis det er i en Straffesag“. I Linie 4 indskydes mellem „efter“

og „Rettens Beslutning“: „Parternes Begæring eller“.

I samme Linie indskydes efter „Saa-dant bør“: „i Straffesager“.

§ 171, jfr. Forslagets §§ 281, 1. Stk., 2. og 3. Pkt. og 3. Stk., 912, 1. og 2. Stk., 284, 2. Stk. og 916, 2. Stk.
1ste Stykke affattes saaledes:

„Naar en Part selv afholder de af ham fremstillede Vidner, kan Modparten, hver Gang Afhørelsen af et Vidne er sluttet, rette Spørgsmaal til det, og Parten kan derefter rette de Spørgsmaal til Vidnet, hvortil Modafhøringen har givet Anledning. Rettens Formand kan tillade Fremsettelse af yderligere Spørgsmaal.“

2. Stk. — § 281, 3. Stk. og 912, 2. Stk.

3. Stk. — § 284, 2. Stk. med følgende Rettelse:

I Linie 2 indskydes efter „en Part“: „(i Straffesager tiltalte)“.

Anm. Da Reglerne om, af hvem Vidner skulle afhøres, i 3die Bog findes spredte paa flere forskellige Steder (§§ 879, 912 — 15, 972, 3. Stk., 976, 980, 981 og 1009), henstilles det, at de tilsvarende Bestemmelser i §§ 281, 1. Stk., 1. Pkt. og 2. Stk., og 283, 2. Stk. flyttes hen til Kap. 31, se nedenfor.

§ 172 — Forslagets §§ 282 og 777.

§ 173 — Forslagets §§ 283, 1. Stk. og 913, 1. Stk.

§ 174, jfr. Forslagets §§ 287 og 778.
— § 287, dog at der i Stedet for 1ste Punktum sættes følgende:

„Vidneforklaringer skulle bekræftes med Ed, i borgerlige Sager, naar nogen af Parterne forlanger det, i Straffesager som Regel, naar de afgives under Domsforhandling. Finder Retten, at det, hvorom Vidnet er spurgt, allerede er tilstrækkeligt bevist, eller at det er uden væsentlig Betydning for Sagens Afgørelse, hvis det er en borgerlig Sag, eller ganske uden Betydning for tiltaltes Frifindelse eller Domsfældelse, hvis det er en Straffesag, bortfalder Bekræftelsen.“

(Hvis Ændringsforslagene Nr. 113 a og 258 a vedtages, indskydes der i Slutningen af 1ste Sætning efter „Ed“: „eller anden højtidelig Forsikring“.

Hvis Ændringsforslagene Nr. 102 og Nr. 257 vedtages, ændres i første Punktum

Ordene: „naar nogen af Parterne forlanger det“ til: „naar ikke begge Parter frafalde det“, hvorhos 3det Punktum udgaaer. — Under samme Forudsætning flyttes §§ (174, 175 og 176) op mellem § (169) og § (170.)

§ 175 — Forslagets § 779, dog at der i Linie 1 mellem „som“ og „afgives“ indskydes: „i en Straffesag“.

§ 176, jfr. Forslagets §§ 279 og 780. — § 279, dog med følgende Rettelse: Under 4) i Linie 2 indskydes efter „Sagens“: „eller Undersøgelsens“.

§ 177, jfr. §§ 238, 781 og 1017, 2. og 3. Stk. — § 238 med følgende Rettelse: I Linie 2 indskydes mellem „Retten“ og „efter“: „i borgerlige Sager“.

Anm. For saa vidt § 1017, 2. og 3. Stk. ogsaa angaar den, der nægter at fremkomme med Dokumenter, optages det fornødne i Henvisningsform i § 803.

§ 178 — Ændringsforslag Nr. 259.

§ 179, jfr. Forslagets §§ 290, 379 og 921, se ogsaa 922 og 923.

Iste Stykke affattes saaledes: „Afgørelse af Tvistigheder, som opstaa under Vidneførelsen i Anledning af Indsigelser eller Begæringer af Parter eller Vidner, sker, efter at vedkommende have ytret sig, ved Kendelse, i Straffesager dog kun, naar saadant begæres.“

2. Stk. affattes som § 290, 2. Stk., dog at der i Linie 3, mellem „og“ og „ikke“ indskydes: „bør i Straffesager aldrig og i borgerlige Sager“.

3. Stk. — § 290, 3. Stk.

Anm. Som Følge af den ny § (37) bliver § 290, 1. Stk., 2. og 3. Pkt. overflødig. — Der udgaaer nogle Ord i §§ 379 og 921. — Til sidste Stykke findes intet tilsvarende i 3. Bog.

§ 180 — Forslagets § 291.

Anm. Til denne Bestemmelse findes intet tilsvarende i 3. Bog.

§ 181, jfr. Forslagets §§ 292 og 782.

1. Stk. — § 782, 1. Stk., dog at der i tredje sidste Linie indskydes efter „det offentlige“: „i Straffesager“.

2. Stk. affattes saaledes: „De Ydelser, paa hvilket Vidnet har Krav eller, hvis de ikke kunne anslaaes bestemt, tilberigt For-

skud paa samme, maa i borgerlige Sager tilbydes betalte samtidig med Indkaldelsens Forkyndelse. I Straffesager kunne Vidner forlange fornødent Forskud“ o. s. v., som i § 782, 2. Stk.

Anm. Det henstilles, om det ikke, naar §§ 292 og 782 sammendrages, vil være rigtigt i Paragraffen at optage en Bemærkning om, af hvem Vidnegodtgørelsen skal udredes.

§ 182 — Forslagets § 294, dog at Begyndelsen affattes saaledes:

„I Overensstemmelse med de i nærværende Kapitel om Vidneførelse i borgerlige Sager indeholdte Regler, jfr. ogsaa § (338), sker Optagelsen af Beviser til Brug ved borgerlige Retsager, som ere anlagte“ o. s. v. og at der i 2. Stk., Linie 2, efter „Kapitel“ tilføjes: „og § (338)“.

Anm. §§ 285, 286, 289 og 293, der dels indeholde Regler, som ere ejendommelige for Civilprocessen, dels i 3. Bog intet tilsvarende have i Kapitel om Vidner, foreslaas flyttede til Kapitel 31 og de respektive Steder i det følgende.

Kapitel 18.

Syn og Skøn.

§ 183, jfr. Forslagets §§ 295, 784, 789.

„Naar der i en borgerlig Sag fremsættes Begæring om Optagelse af Syn eller Skøn, og Begæringen af Retten tages til Følge, saavel som naar i en Straffesag de i § (719) nævnte Betingelser foreligge, udmelder Retten ved et Udmeldelsesdekret en eller flere Syns- eller Skønmænd. Der, som den, der skal tilkaldes, har en almindelig offentlig Bemyndigelse til Foretagelsen af vedkommende Syn eller Skøn, sker i Straffesager Tilkaldelsen ved Rettens til ham rettede Begæring.“

Retten bestemmer Syns- eller Skønmændenes Antal for saa vidt ingen særlig Forskrift“ o. s. v., som § 295.

Anm. § 783 og en Del af § 784 blive staaende paa deres nuværende Plads.

§ 184 — Forslagets §§ 296 og 785.

§ 185 — Forslagets §§ 297 og 786.

§ 186, jfr. Forslagets §§ 298 og 787. — § 787.